

κι' ἐπὶ καιρὸν νὰ παραιτοῦν τῶν ἔργων των τὰ Στάδια
κι' ἔδω κι' ἔκει νὰ τριγυροῦν μὲ μουσικῆς τετράδια;

Πῶς εἶναι δυνατόν ποτὲ ἐγγόντα χρόνων γέροι
νὰ ἔχουν ὅσῃν ἔρεϊν καὶ μὲς 'στὸ καλοκαίρι,
καὶ σφριγ' ἴλοι νὰ ἔργωνται κι' ἔδω εἰς τὴν Ἑλλάδα
καὶ ν' ἀρχινοῦν 'στὸ Ἰάππειον καντάδες μὲ βελλάδα,
νὰ τραγουδοῦν κι' ἐμπρός εἰς τὸ Παλάτι
γὰ νὰ τοὺς πῇ ὁ Βασιλεὺς «εὐχαριστῶ, πολλὰτῃ;»

Τί θὰ ἐλέγατε καὶ σεῖς οἱ ἄνδρες τῶν αἰθέρων
ἐὰν ἐδέλαπ' Ἑλληνας ἐκ τῶν σοβαροτέρων,
καθὼς τὸν Κάδδα ἔφαρνα ἢ σὰν τὸν Κορομάντζο
ν' ἀφίουν κάθε τὸν δουλειὰ ὥσπ' τεμπελχανάδες
καὶ σὰν καὶ σὰς νὰ τριγυροῦν 'στὸν κόσμον γὰρ ρωμάντζο
κι' ἔπου ἔβρουν κι' ἔπου σταθοῦν ν' ἀρχίζουιν πατινάδες;

Αὐτὰ νομίζω δὲν τιμοῦν ἀνθρώπους σοβαροὺς
καὶ πάντοτε καὶ μάλιστα εἰς τοὺτους τοὺς καιροὺς.
Δὲν πρέπει νὰναι ἀρελεῖς κι' οἱ γέροντες κι' οἱ νέοι,
καὶ νὰ μὲ συγχωρήσετε, καλοὶ μου Βιενναῖοι,
ἀν' πῶ πῶς δὲν μοῦ φαίνεσθε ὡς ἄνδρες σοβαροὶ
καὶ δὲν βαστάτε σὰν κι' ἐμᾶς καθόλου τὸ βαρὺ.

Ἐκτὸς δὲ τούτου ἀπορῶ πῶς ἂν καὶ εἴσθε τόσοι
εἰς ἕνα ἡλίο στρώνετε τὰ ρούχα σας αἰώνια,
χωρὶς κανεὶς νὰ σκέπτεται τὸν ἄλλον νὰ σκοτώσῃ
καὶ δίχως φθόνος μέσα σας νὰ βόσκῃ καὶ διχνοῖα.
Κι' αὐτὸ τὸ βλέπω ἀπρεπὲς εἰς τὸν ἀνδρῶν τὸ φύλον,
νὰ μὴν τσακῶνεσθε ποτὲ τοῦλάχιστον μὲ ξύλον.

Ἄφου κανεὶς τὴν ζώνη του δὲν στρώνει γὰρ καυγᾶ,
ἀφοῦ ποτὲ κατραπακιάς δὲν πέτρου καὶ σποντύλια,
αὐτὸ θὰ πῇ τὸ αἶμα σας πῶς διόλου δὲν σφριγᾷ
κι' οὐδὲ σὰν ἄνδρες ἔχετε πεγγάρια καὶ καντύλια,
ἐνφ' ἀνάπτει τῶν Ρωμηῶν ἢ εὐάνδρος πατρίς
καὶ ἔπου δύο Ἑλληνας καὶ τὸ μαχαίρι τρεῖς.

Ἐκτὸς δὲ τούτου ἀπορῶ πῶς μ' ἤσυχον τὸ βλέμμα
'στὸν Πρόεδρόν σας κύπτετε τὸν τράχηλον ἡρέμα,
ἐνφ' ἔδω, ποῦ χαρτοῦν κι' ὁ Βασιλεὺς δὲν πιάνει,
ὅπου συντρίβονται δεσμὰ καὶ κῆκοι καὶ ἄλλουσι,
καθεὶς ζητεῖ νὰ λέγεται καθὼς τὸν Δεληγιάνη
εἰς ἑλὰς Πρωτοκάθεδος καὶ πρῶτος ἐν τοῖς ἴσοις.

Ἐκτὸς δὲ τούτου ἀπορῶ πῶς ζωηροὶ γελᾶτε
κι' οὐδὲ γὰρ ψύλλου πῆδημα τὰ μέσα σας γαλᾶτε.
Τί διάβολοι!... τὸ στήθος σας καμμιὰ δὲν τρώγει λύπη;
ὅλα 'στὸν κόσμον τάχετε καὶ κᾶτι δὲν σᾶς λείπει;
δὲν σᾶς σκοτίζει ζήτημα πολιτικῆς ἐπιτροπῆς,
ἢ καὶ τὴν μέλλουσιν ζῶν δὲν σκέπτεσθε ὀλίγον;

Ἄν φάλλετε μετὰ φωνῆς μελωδικῆς κι' εὐστρόφου
δὲν εἴσθε ἄνδρες ὡς ἡμεῖς μὲ σέφην φιλοσόφου.
Κι' ἀφοῦ δὲν σοβαρεύεσθε καὶ 'στὰ γεράματά σας,
ἀφοῦ δὲν ἐκουκουτίαστε ἀκόμη τὸ μισαλό σας,
καὶ μελαδεῖτε τὴν χαρὰν καὶ τὴν ραιδρότητα σας
καὶ στάζει αἷμ' ἀληθινὸ τὸ κάθε μζγουλό σας.

Ἄφου καμμιὰ πολιτικὴ καὶ σᾶς δὲν χολοσκάνει
καὶ φαίνεσθε ὡς ἀρελῇ κι' ἀμέριμνα παιδιάρια,
ἀφοῦ ποτὲ διγνοῖα τὴν ὄψιν σας δὲν κάνει
ὡς τοῦ Λαζάρου τοῦ γνωστοῦ τὰ νεκρικὰ σουδάρια,
ἀφοῦ καθεὶς σας πάντοτε χαμογελᾷ καὶ χαίρει
κι' οὐδὲ φουκτῶνει ἄγριος πιστόλι καὶ μαχαίρι.

Ἄφου κανέναν δὲν βαρεῖ 'στὸν ἄλλον καρυδιά
κι' ἀκούετε τὸν Πρόεδρόν σὰν εὐτακτα παιδιὰ,
ἀφοῦ ἔμπρός μας ἔρχεσθε μὲ μούτσουνα ξετοίπωτα
καὶ μὲ τοὺς νέους Ἑλληνας δὲν μοιάζετε εἰς τίποτα,
ἀδείαστέ μας τὴν γωνιά καὶ σῦρτε 'στὴν Βιέννα,
τὸν Σπάθην ἐνθυμούμενοι, τὸν Δήμαρχον, κι' ἐμένα.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἰδιαιτέρως συνιστῶ τὸ Βιβλιοπωλεῖον
τῶν ἀδελφῶν Μαργαριτῶν, ποῦ εἶναι 'στὸ Παρίσι,
καὶ προμηθεύει πᾶν γνωστὸν καὶ ἀγνωστὸν βιβλίον
χωρὶς μ' ὑπερόχον τιμὴν νὰ σᾶς στενοχωρήσῃ.
Μοναδικὸν Κατάστημα μ' ὑπόληψιν πολλὴν
καὶ εἰς τὴν ὁσὶν σύμπασαν καὶ τὴν Ἀνατολήν.

Παρακαλῶ νὰ λύσετε αἰτήσεις τὸ βαλάντιον
καὶ δύο φράγκα δώσετε γὰρ τὸν Ἀδβᾶν Κωνσταντίον,
ποῦ κατ' αὐτὰς ἐξέδωκε ὁ Νάτσης μὲ εἰκόνας
κι' εἶναι τερπνὸν ἀνάγνωμα πρὸ πάντων 'στὰς κοκκῶνας.

Μοσχάκη λόγῳ ἐμβριθεῖς μὲ γλαυρὰς ἐννοίας,
πολύτιμον ἐγκαλπίον εἰς τὰς οἰκογενεάς.

Μυθολογία τοῦ Δεσάρ, μετὰφρασις Καράλη,
θερρῶ πῶς εἶναι περιττὴ νὰ τὴν συστήσω πάλι.

'Στὸν Πειρικὴν Κατάστημα τοῦ Στάθη Δηλαβέρη,
ὅπου μεγάλο ἔρχετε νὰ κἀν νταρεβέρη.
Εἰς τοῦτο πλάκες τεχνικαὶ ἀπὸ ταμῆτον πρῶτες,
τὰς διακρίνει δὲ πολλὴ καθ' ἑλὰ στερεότης,
κατάλληλοι πρὸς στρώσιμον εἰσδῶν κι' αἰθουσῶν
καὶ μαγειρείων κίποτε καὶ πάντων καὶ παρῶν.
Πρὸς τοῦτοις πλάκες στερεαὶ γὰρ κάθε πεζοδρόμιον,
καὶ ὡς αὐτὸ Κατάστημα δὲν ἔγινε παρόμοιον.

Λόγῳ Σχινὰ τοῦ Βουλευτοῦ συνέσεως πολλῆς
κατὰ τὴν πρώτῃν Σύνοδον λεχθέντες τῆς Βουλῆς.

Ἄφ' ὧν ἡμεῖς γινώσκοντες οὐκ κἀνω — πῶς 'στὸ σπῆτι μου ἀνέθω,
'στὴν Νάσσαν ἀπάνω — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ξενοδοχεῖο Σόφ, — ἀπὸ 'στὸ Λάδι τρεῖς 'στὸ ἔδι,

μὲ Ἰσημῶν, μὲ μὴ μάντρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μὲ χίμαρ δίχως ἄνδρα, — ποῦσαν ἄλλοτε μαμμή.